

SFIDI

číslo 06 / 2015

_škola

_farnosť

_ihriskó

_dom

_informačník

_Cecilfest

_Buď ako Mikuláš!

_Začal sa rok milosrdenstva

_téma: Advent

Úvodník

Predstavte si človeka, ktorý na svojej chate čaká vzácnu návštevu. Je zima, asi tak meter snehu. Čo urobí? Zabezpečí niekoho, kto odhrnie k chate cestu, odhádza sneh z dvora, vyčistí miesto na parkovanie pre auto... Potom si sadne do chaty, zamkne dvere, odpojí zvonček a vypne mobil. Čo keby náhodou tá návšteva narušila jeho súkromie, jeho zabehaný spôsob života, jeho plány?

Znie to bláznivo, že?

Nevyzerá však často naša adventná príprava podobne? Dáme si pedsavzatie: počas adventu budem

čítať Písmo sväté, zrieknem sa sladkostí, pomodlím sa každý deň desiatok... Potom prídu Vianoce a ja s tým všetkým budem môcť skončiť a do pôstu mám pokoj.

Všetky tieto dobré veci - modlitba, sebazápor, duchovné čítanie - majú zmysel len vtedy, ak otvárajú dvere Kristovi, ktorý chce vstúpiť do môjho života. Keď Zachej v túžbe vidieť Ježiša, bol ochotný vyliezť na figovník, bol to len prvý krok. Druhý krok predstavovalo prijatie Ježiša vo svojom dome a následne jeho obrátenie. (Porov. Lk 19,1-9)

Ak Ježiša pustím k sebe, určite naruším moje zabehané stereotypy, moje pohodlie a zvyky. No bude to zmena radostná a zmysluplná.

Prajem všetkým, aby naša adventná príprava neskončila zatvorením sa v chate svojho súkromia a pohodlia, ale aby sme sa odvážne otvorili Kristovi a radostne ho prijali vo svojom osobnom živote.

Rozumejú mladí médiám?

Nadšenci žurnalistiky z celého Slovenska sa rozhodli prežiť jeden víkend inak ako obvykle. Väčšina z nich dorazila zo saleziánskych stredísk, kde koniec týždňa patrí akciám, pri ktorých sa venujú výchove detí. Keďže v dnešnej dobe je priam nevyhnutné informovať o všetkých udalostiach, ktoré ponúkajú, príležitosť priučiť sa základom písania správ prišla vhod.

Mediálna škola organizácie Laura - združenie mladých je projekt vzdelávania v rôznych oblastiach

médií. Počas prvého zo štyroch kurzov mali ľudia možnosť nahliadnuť do tajov tvorby článkov a PR či vypočuť si obohacujúce skúsenosti lektorov z praxe.

„Na mediálnej škole sa mi veľmi páčilo. Najviac ma obohatil blok, v ktorom som sa naučila písať správu,“ spomína Norika Vávrová z Trnavy. Michal Hrubíak z Rabče pridáva: „Tento kurz bol veľmi poučný, odporučil by som ho všetkým. Zažiť partiu, ktorú zaujíma to isté, je výborné.“

Druhý novembrový víkend na SOŠ Jozefa Robotníka v Žiline teda patril nádejným novinárom, ktorí mohli na vlastnej koži vyskúšať, aké to je tvoriť vlastný článok. Spoločenstvo, ktoré vzniklo, dopomohlo nielen k dobrej atmosfére, ale i tvorivému duchu. Vzniklo niekoľko zaujímavých článkov, z ktorých si všetci odniesli cenné skúsenosti.

Mladí ľudia sa chceli dozvedieť niečo nové, zistiť základné informácie o fungovaní žurnalistiky. Formou interaktívnych prednášok a individuálnych rozhovorov tak mali jedinečnú príležitosť naučiť sa, ako sa píše správa či funguje novinárčina v praxi.

Michaela Donovalová zo Zvolena hodnotí: „Na kurze ma najviac zaujalo

to, že sme sa venovali prakticky tomu, čo sme sa učili. Kurz bol živý a pestrý. Nadobudnuté poznatky využijem v našom stredisku pri propagovaní akcií a písaní správ.“ Norika dopĺňa: „Vedomosti využijem pri tvorbe článkov v stredisku. Určite by som tento kurz odporučila ďalším, čo zvažujú prihlásenie.“

Hokejbal prvýkrát v prilbách

Z Banskej Bystrice sa presúvame priamo do Košíc, dejiska najkrajšieho hokejbalového turnaja medzi saleziánskymi strediskami. Sme v 2. minúte zápasu a proti tímu, ktorý býval na prvých troch priečkach v minulosti, vyhrávame 2:0. Je to neuveriteľné. Proti Bardejovu je to úplný zázrak. Čo sa v tých našich hokejbalistoch skrýva? Do turnaja sme vstúpili krásnym

výsledkom. Vyhrali sme 7:2.

Tento ročník VHT, teda Veľkého Hokejbalového Turnaja, sa odohrával 20. až 22. novembra 2015. Bojovalo sa medzi 8 tímami z celého Slovenska. Do skupiny B sme sa dostali spolu s Bardejovom, Novou Dubnicou a Námestovom. Najdramatickejší bol hneď druhý zápas. Bol celkom vyrovnaný. Raz vyhrávala Nová Dubnica, raz my. Napätie bolo prítomné až do posledných sekúnd zápasu. Doslova. Znie to až neuveriteľne, ale pri konci sme prehrávali 5:4. Keď to už niektorí naši vzdali, 8 sekúnd pred koncom sme vyrovnali na 5:5. Ale to nebolo všetko! O 5 sekúnd na to sme dostali gól. Bolo to presne 3 sekundy pred koncom. Tento gól však bol už posledný. Takto

dramaticky sme prehrali 6:5.

„V poslednom zápase sme nastúpili nejakí neprebudení, ale Ľudvo nás dostal do varu svojim presným zásahom, a zrazu sme aj otočili a vyhrávali sme. Aj tento zápas proti Námesťovu bol celkom vyrovnaný s viacerými šancami na obidvoch stranách. Nakoniec však náš súper zvíťazil 6:4. Zajtra nás čaká štvrtfinále,“ znel facebookový status smerovaný z Košíc priamo do Bystrice. Po posledných zápasoch v skupinách sa odohral exhibičný zápas zasvätených (trénerov a saleziánov) proti výberu hráčov. Za našich sa dostal do tímu Michal Bošela a Ján Zelina.

Motto turnaja totiž bolo: Zasvätení do hokejbalu. Záver dňa spestrila slávnostná večera. Všetci boli nahodení v košeliach a kravatách. Po nej sme mali ešte milú prehliadku košickej Steel Arény. V nedeľu ráno sme sa stretli vo štvrtfinále s domácimi Košicami a tí nás riadne rozbili - 8:2. Stali sa po 16 rokoch aj víťazom turnaja pred druhou Novou Dubnicou. Novinkou na turnaji boli aj povinné prilby pre všetkých hráčov. V konečnom poradí sme boli na 5. mieste. Ďakujeme všetkým za fandanie. Viac info nájdete na facebooku „VHT - Veľký hokejbalový turnaj Košice“.

Cecilfest

Ako to už býva dobrým zvykom, sviatok svätej Cecílie, patrónky hudby, sme si v našom Salezku uctili Cecilfestom. Tentoraz sa dokonca aj dátum podarilo zosúladiť so spomienkou na túto sväticu. Hoci išlo už o dvanásť ročník, vždy sa na tomto minifestivale objaví niečo, čo publikum ešte nepočulo. Tento rok sa zaujímavejšie úpravy dočkala napríklad už neodmysliteľná Hymna

Cecilfestu.

Programom nás sprevádzali Matej a Anička. Skladal sa zo šestnástich vystúpení, v ktorých si zaspievali alebo zahrli deti a animátori, ale aj salezián či mladí oteckovia.

Niektorí vystupujúci sú už takými stálicami, že ich tvár svietila nielen na pódiu, ale aj na páse vytvorenom zo spomienkových fotografií z minulých

ročníkov.

Vo výbere piesní nechýbali už tradične Tri oriešky pre Popolušku, pokračovali slovenské hitovky od Darinky Rolincovej či Kristíny. V inštrumentálnej kategórii sa vystriedali gitarista, bubeník i trúbkari. Mladí si pod vedením Pilisa trúfli dokonca i na acapellovú interpretáciu slávnej kapely U2. Megy a Peťo dojali publikum baladami, staré časy

pripomenula kompilácia piesní z 90. rokov a Laffov hit Bukesova frajerka. Po spoločnej ďakovačke sa Cecilfest skončil záverečným požehnaním.

Svätá Cecília žila v 3. storočí a bola umučená za svoju kresťanskú vieru. Jej uctievanie ako patrónky hudobníkov vzniklo až neskôr. Podľa legendy zatiaľ čo hrali organy, Cecília spievala vo svojom srdci iba Bohu.

Prespávačka mamičiek a dcér

V jeden daždivý októbrový víkend mamičky so svojimi dcérami zrealizovali „babinec“ v priestoroch Saleziánskeho strediska. Mamičky si chceli vyhradiť čas len na svoje malé princezničky.

Zažili sme spolu krásny večer plný hier, tanca, kostýmov a spoločného spoznávania sa. Po bláznení nastal čas stíšenia sa v kaplnke. Každá mamička a dcérka mala priestor na vyjadrenie poďakovania a uvedomenia si veľkého daru blízkosti. Vo vzduchu bola cítiť prítomnosť našej spoločnej

matky Márie, ktorá nad nami drží ochrannú ruku. Ráno nás čakalo veľké prekvapenie v podobe pripravených raňajok, o ktoré sa postarali naše šikovné dcéry. Stretnutie vyvrcholilo výrobou originálnych pohárikov. Odchádzali sme s množstvom krásnych spomienok a pocitom vďačnosti, že môžeme byť matkami takých úžasných detí – Tvojich detí...

Ďakujeme všetkým saleziánom a saleziánkam, ktorí sa za nás modlili, a umožnili nám zrealizovať náš „babinec“.

Bud' ako Mikuláš! V Sásovej sa rozdávala nielen láska

Snehu síce niet, no mrazivý zimný vánok nám pripomína, že zima je už tu. Nuž a čo iné by sa (hlavne deťom) mohlo okrem Vianoc spájať so zimou viac, ako sviatok svätého Mikuláša?

Ani tento rok nemohol byť výnimkou a 6. decembra sa zastavil aj u nás v Sásovej. Spočiatku sa všetci obávali, či vôbec príde. Mysleli si, že sa dnešné deti nevedia podeliť s ostatnými. Našťastie nás všetky presvedčili o opaku.

Deviaty ročník Mikuláša sa niesol v

duchu hesla: „Bud' ako Mikuláš.“ To znamenalo, že deti dostali darček, ak sa najprv nejakej svojej sladkosti zriekli. Kto si nedoniesol z domu nič, mal možnosť nakresliť obrázok a ten vymeniť za čokoládového Mikuláša.

Po skončení akcie sa všetky vyzbierané sladkosti poukladali do krabíc. Na druhý deň ich členovia organizačného tímu odniesli do domova dôchodcov a domu núdzných. Ľuďom, ktorí tu bývajú, tak spríjemnili čas adventu.

Pre Teréziu Filovú bola akcia prvou, ktorú mala nastarosti ako hlavná organizátorka. S priebehom bola veľmi spokojná: „Moje pocity sú neopísateľné. Vyzbieralo sa naozaj veľa sladkostí, s ktorými sme mohli obdarovať ľudí v domove dôchodcov a v dome núdzných.“

„Osobne som bola pri tom. Dopriala by som každému vidieť iskru radosti v očiach týchto ľudí. Ako sa hovorí: Radosť rozdávaním rastie. Ďakujem všetkým, čo sa zapojili,“ doplnila.

Juraj Sedláček rozprával o Otcovstve

Nedávno sme v našom stredisku privítali Juraja Sedláčka, ktorý pôsobí ako univerzitný kaplán v Trenčíne. Okrem aktívnej pastoračnej činnosti, ktorú vykonáva v UPC-čku, sa už dávnejšie rozhodol venovať svoj čas skúmaniu vzťahov medzi otcami a synmi. Chodí po Slovensku a rozpráva o tejto zaujímavej téme z rôznych pohľadov. U nás v stredisku sa bližšie venoval problematike otcovských rán, prečo a ako bolia, a hlbšie skúmal aj podstatu mužskej

identity. Práve zo skutočných stretnutí s mladými chalanmi, ktorí mali vzťahy s otcom buď narušené, alebo otec nejakým spôsobom v ich živote chýbal, opisoval a vysvetľoval mnohé príklady. Z týchto rozhovorov vznikla výborná kniha „Otcovské rany“, ktorá opisuje 14 skutočných príbehov, rozhovorov so synmi o tejto náročnej téme. Zároveň však ponúka zraneným chlapcom aj určitý návod, ako sa dá vytvoriť silný a jedinečný vzťah s Ježišom.

Podľa otca Juraja: „Problémom dnešnej doby je kríza vzorov. Nemáme vzory mužov, ktorí by čelili realite, takých, ktorí nie sú skratkovití. Mnoho výdobytkov nám zľahčilo život, ale hodnoty mužskosti, ako je dodržanie slova či udržanie tajomstva, musíme hľadať.“

Je tu však vždy nádej na pekný vzťah s Otcom, ktorú často zdôrazňoval aj počas prednášky, a ako bolo povedané: „Bez krízy sa nedá rásť, až

za ukrižovaním a smrťou prišlo slávne zmŕtvychvstanie.“

Začal sa rok milosrdenstva

„Toto je brána Pánova! Otvorte mi brány spravodlivosti!“ Po týchto slovách Svätý Otec František 8. decembra roztvoril bronzovú Svätú bránu Vatikánskej baziliky a zostal v tichu stáť na jej prahu. „Pre tvoje veľké milosrdenstvo vstúpim do tvojho domu, Pane,“ – povedal do ticha a krátko po jedenástej hodine vošiel ako prvý do chrámu. Katolícka cirkev na celom svete tak vstúpila do slávania mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva, ktorý potrvá do 20. novembra 2016. Otvoreniu Svätej brány milosrdenstva predchádzala svätá omša na Námestí svätého Petra. Svätý Otec v homílii priblížil veľkosť daru, ktorý nám je ponúkaný v tomto milostivom roku. „Tento mimoriadny rok je taktiež darom Božej milosti. Vstúpiť touto bránou znamená objaviť hĺbku Otcovho milosrdenstva, v ktorom prijíma všetkých a ide každému osobne v ústrety. To on nás hľadá! To on nám prichádza v ústrety! Bude to rok, v ktorom máme rásť v presvedčivej istote o Božom milosrdenstve. Ako krivdíme Bohu

a jeho milosti, keď zdôrazňujeme predovšetkým to, že hriechy budú trestané jeho súdom bez toho, že by sme predtým nepovedali hlavne to, že ich Boh odpúšťa vo svojom milosrdenstve! Áno, je to presne tak. Musíme klásť milosrdenstvo pred spravodlivosť a v každom prípade Boží súd bude vždy vo svetle jeho milosrdenstva.“ Pre zažitie a získanie odpustenia sú veriaci povolaní urobiť krátku púť cez Svätú bránu, otvorenú v každej katedrále alebo v kostoloch určených diecéznym biskupom, a v štyroch pápežských bazilikách v Ríme, ako znamenie hlbokej túžby po skutočnej konverzii. Je dôležité, aby bol tento okamih spojený v prvom rade so sviatosťou zmierenia a slávením Eucharistie s dôrazom na milosrdenstvo. „Bude potrebné sprevádzať toto slávenie vyznaním viery a modlitbou za mňa a za úmysly, ktoré nosím v srdci pre dobro Cirkvi a celého sveta.“ Svätý Otec pamätá však aj na tých, ktorí z rozličných dôvodov nebudú môcť prejsť Svätou bránou, v prvom rade na chorých a osamelých

starších ľudí, často v situácii, že nie sú schopní odísť z domu. Ako píše, „pre nich bude veľkou pomocou prežívať chorobu a utrpenie ako skúsenosť blízkosti k Pánovi, ktorý v tajomstve svojho utrpenia, smrti a vzkriesenia ukazuje cestu, ako dať zmysel bolesti a osamelosti. Žiť s vierou a

radostnou nádejou tento moment skúšky, prijímajúc sväte prijímanie alebo zúčastňujúc sa na svätej omši a komunitnej modlitbe prostredníctvom rôznych komunikačných prostriedkov, to bude pre nich spôsob, ako získať jubilejnú odpustky.“

20 rokov Modlitieb matiek

V tomto roku oslavujeme 20. výročie vzniku Modlitieb matiek (MM).

V sobotu pred prvou adventnou nedeľou sa stretli mamy z našej farnosti, ktoré sa modlia v skupinke MM. Tomuto stretnutiu predchádzalo vnuknutie a túžba po vzájomnom spoznaní, pretože skupinky sa postupne rozrastali, a vedeli sme o sebe málo. Najskôr sme sa modlili spolu s mamou Renátkou - matkou komunity Útecha, do ktorej patria MM. Potom aj v skupinke pár mesiacov pred stretnutím, a prosili sme o vedenie Duchom Svätým, vyprosovali sme milosti pre každú jednu mamu, ktorá bola prítomná, ale aj pre tie mamy, ktoré nemohli prísť.

Prišli nás povzbudiť aj naše diecézne koordinátorky Alicja a Helenka. Na naše stretnutie prišli mamy, ktoré žijú v rodinách, ale aj mamy, ktoré sú rozvedené; mamy, ktoré sú slobodné mamičky; duchovné mamy, ktoré nemajú fyzické deti, aj rehoľná

sestra. Ich svedectvá by sme mohli zhrnúť do jednej vety: všetky hľadali spoločenstvo, kde by mohli patriť práve také, aké sú. A našli mamy z MM. Viaceré z nich oslovila kniha Radosť z odovzdania sa, cez ktorú spoznali novú cestu s Pánom.

Mamky napiekli koláče, popíjali sme kávičku, čaj, a v takejto príjemnej atmosfére domova sme sa zoznamovali, zdieľali, zbližovali. Pán Boh nám pripravil všetko do detailov. Dokonca nám poslal aj kňaza, otca Tibora, ktorý požehnal nás aj naše rodiny.

Bolo to krásne stretnutie, plné dôverných rozhovorov, vďaka, svedectiev o tom, ako Pán koná, formuje naše životy i životy našich detí, pokiaľ mu to „nekazíme“ našou sebestačnosťou a predstavami. :-)

Pánu Bohu patrí vďaka a chvála za vodopád milostí, ktoré vylieva cez modlitby mám na celý svet.

Naše akcie

19. 12.	IMOS - stretnutie prvoprijímajúcich detí
20. 12.	Duchovná obnova
23. 12.	Animátorský čin roka
27. 12. - 30. 12.	Duchovné cvičenia mladí